

TH RE AD S

TIFFANY CHUNG

DANANG, VIETNAM (1969)

Tiffany Chung neemt een prominente plaats in in de hedendaagse kunst in Vietnam. Sinds 2007 werkt zij aan haar map-projects, een serie stad- en landkaarten waarin treinsporen, wegen en andere verbindingen worden weergegeven door borduursels en stiksels. De topografische afbeeldingen verwijzen naar traumatische conflicten die hebben plaatsgevonden in deze gebieden. Hiermee herinnert Chung ons aan de pijnlijke gevolgen van de Koude Oorlog, de opdeling van gebieden en het verlies van dierbaren.

De kunstenaar verweeft de ervaringen van anderen met de verhalen van haar eigen familie die van elkaar werd gescheiden tijdens en na de Vietnamoorlog. In de installatie *scratching the walls of memory* verbindt Chung de overgeleverde herinneringen van mensen uit verschillende continenten en tijden die getroffen zijn door oorlog en verlies. Een schoolbank wordt omringd door schrijfbordjes met teksten in krijt en legertasjes waarop teksten zijn geborduurd. De teksten zijn fragmenten van persoonlijke berichten, geschreven door mensen die verwoesting, opdeling van gebieden en oorlog hebben meegemaakt, zoals in Berlijn, in Vietnam, Tibet en Noord-Afrika. Door de teksten te bundelen geeft Chung een stem aan diegene wiens verhaal nooit verteld of gehoord is.

Het idee voor deze installatie ontstond tijdens een bezoek aan een voormalige basisschool in Hiroshima, die nu in gebruik is als Vredesmuseum. Verborgen onder vele lagen muurverf, stootte men tijdens de renovatie op de zwartgeblakerde laag die - als een schoolbord - beschreven was met berichten: na de verwoestende atoombommen in 1945 had de school onderdak geboden aan veel slachtoffers. Familieleden waren van elkaar gescheiden geraakt en hoopten elkaar via deze oproepen weer terug te vinden. Of zé beschreven het effect van de bom, zoals "I couldn't move. I couldn't find my shadow. I looked up. I saw the cloud, the mushroom cloud growing in the sky. It was very bright. It had so much heat inside." [Ik kon niet bewegen. Ik zag mijn schaduw niet. Ik keek op. Ik zag de wolk, de groeiende paddestoelwolk aan de hemel. Hij was erg fel, en was zo heet van binnen.] Met de groene tasjes brengt Chung het hergebruik van gescheurde uniformen en parachutes in herinnering. Het legertextiel krijgt een nieuwe functie, en is tegelijk een tastbare herinnering aan de afwezige drager.

SCRATCHING THE WALLS OF MEMORY

2010

38 handgemaakte leien schrijfbordjes van gerecycled hout, 24 handgestikte tassen gemaakt van oude legertenten, borduurwerk en krijt

ca. 275 x 400 cm

Courtesy van de kunstenaar & Tyler Rollins Fine Art

Met dank aan M. Hobers, Arnhem

TENTOONSTELLINGEN (SELECTIE):

2014

- Made in Asia, Lieu-Commun, Toulouse

2013

- California Pacific Triennial, The Orange County Museum of Art, Newport Beach, Californië
- Memories Constructed / Reconstructed, dB Dance Box, Kobe

2012

- Tomorrow isn't here, Tyler Rollins Fine Art, New York

www.trfineart.com/artists/tiffany-chung